LEI 6.

REZOLUȚIA

ȘEDINȚEI PLENARE A COMITETULUI CENTRAL AL P. M. R. DIN 3-5 MARTIE 1949

ASUPRA SARCINILOR PARTIDULUI IN LUPTA PENTRU INTĂRIREA ALIANȚEI CLASEI MUNCITOARE CU ȚĂRĂNIMEA MUNCITOARE ȘI PENTRU TRANSFORMAREA SOCIALISTĂ A AGRICULTURII

EDITURA PARTIDULUI MUNCITORESC ROMÂN

Proletari din toate țările, uniți-vă!

REZOLUŢIA

ŞEDINŢEI PLENARE A COMITETULUI CENTRAL AL P. M. R. DIN 3-5 MARTIE 1949

ASUPRA SARCINILOR PARTIDULUI ÎN LUPTA PENTRU ÎNTĂRIREA ALIANŢEI CLASEI MUNCITOARE CU ŢĂRĂNIMEA MUNCITOARE ŞI PENTRU TRANSFORMAREA SOCIALISTĂ A AGRICULTURII

1 9 4 9

EDITURA PARTIDULUI MUNCITORESC ROMÂN

COMUNICAT

In zilele de 3, 4 şi 5 Martie 1949 a avut loc şedinţa plenară a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român.

Plenara a luat în discuţie raportul Biroului Politic al C. C. al P. M. R. asupra sarcinilor partidului în lupta pentru întărirea alianţei clasei muncitoare cu ţărănimea muncitoare şi pentru transformarea socialistă a agriculturii, raport prezentat de tov. Gheorghe Gheorghiu-Dej.

Plenara a adoptat în unanimitate o rezoluţie la acest raport.

1. Şedinţa plenară a C.C. al P.M.R. a luat în discuţie problema muncii partidului pentru întărirea alianţei clasei muncitoare cu ţărănimea muncitoare şi pentru transformarea socialistă a agriculturii, în cadrul măreţei opere de construire a socialismului în ţara noastră. Această problemă izvorăşte ca o urmare necesară din importantele succese pe care clasa muncitoare, în alianţă cu ţărănimea muncitoare, le-a obţinut, sub conducerea partidului nostru, pe drumul de luptă pentru cucerirea puterii politice şi a construirii socialismului.

In rezolvarea sarcinii de transformare socialistă a agriculturii, regimul de democraţie populară şi Partidul Muncitoresc Român se sprijină pe desvoltarea industriei socialiste, îndeosebi a celei grele, şi pe organizarea planificată a economiei naţionale.

Călăuzit de învățătura marxist-leninistă, partidul nostru vede în problema țărănească o parte a problemei generale a dictaturii proletariatului, și anume problema aliatului principal al clasei muncitoare.

Rezolvarea problemei țărănești este una din principalele și cele mai grele sarcini ale dictaturii proletariatului, o sarcină de luptă neîntreruptă pentru întărirea alianței clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare, în scopul construirii socialismului.

In faza actuală, sarcina principală a muncii noastre la țară constă în îngrădirea exploatării capitaliste și pregătirea condițiunilor în vederea organizării socialiste a agriculturii, pentru a se asigura astfel înflorirea agriculturii și un nivel de trai din ce în ce mai ridicat al țărănimii muncitoare.

2. Stadiul în care se află astăzi problema țărănească la noi în țară este rezultatul luptei de aproape 30 de ani pe care a dus-o partidul nostru împotriva burgheziei, moșierimii și a principalului lor sprijin — monarhia.

Partidul Comunist din România și-a luat dela nașterea sa sarcina istorică de a realiza alianța între proletariat și țărănime, pentru apărarea țărănimii muncitoare împotriva exploatării moșierești și capitaliste, pentru smulgerea pământului din mâinile moșierimii și trecerea lui în mâinile celor ce-l muncesc.

In tot cursul existenței sale, P. C. R. a dus o luptă neșovăitoare pentru realizarea acestei sarcini, în ciuda teroarei și prigoanei deslănțuite împotriva lui de regimurile de dictatură burghezo-moșierească.

Eliberarea țării noastre de către eroica Armată Sovietică a creat condițiunile favorabile pentru ca proletariatul, condus de Partidul Comunist din România, să înfăptuiască alianța de luptă a clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare, trecând la desăvârșirea revoluției burghezo-democratice.

Partidul Comunist din România a pus la ordinea zilei problema lichidării imediate a proprietății moșierești printr'o reformă agrară democratică.

Țărănimea a primit pământul la începutul anu-

lui 1945, prin lupta revoluționară organizată și condusă de Partidul Comunist din România. In focul acestei lupte s'a închegat alianța între clasa muncitoare și țărănimea muncitoare și s'a afirmat puternic rolul conducător al proletariatului.

Reforma agrară a adus schimbări importante în raporturile de clasă la țară.

Proletariatul, sub conducerea Partidului Comunist din România în alianță cu țărănimea muncitoare, a sfărâmat puterea economică și politică a moșierimii, lichidând-o ca clasă.

Prin înlăturarea moșierimii — forță reacționară, care stătea în calea desvoltării țării noastre — țărănimea săracă și mijlocașă a căpătat posibilitatea de a-și îmbunătăți situația materială.

Chiaburimea a încercat să tragă foloase de pe urma exproprierii moșiilor și să intre ea în stăpânirea pământului, pentru a exploata mai departe, cu forțe întărite, țărănimea săracă și mijlocașă. Ea a căutat să profite de anii de secetă, acaparând pământurile țăranilor nevoiași.

Numai datorită măsurilor luate de guvern, din inițiativa partidului nostru, chiaburii au fost siliți să dea înapoi țăranilor muncitori pământurile

pe care le-au smuls acestora, profitând de anii de secetă.

După înlăturarea din guvern a ultimilor reprezentanți ai burgheziei, după răsturnarea monarhiei și preluarea puterii politice de către proletariat, aliat cu țărănimea muncitoare, am dus cu mai multă tărie politica de apărare a țărănimii sărace și mijlocașe împotriva exploatării ei de către elementele capitaliste dela sate.

Partidul și guvernul au început să ia măsuri de îngrădire a chiaburimii. Acordarea de către statul democrației populare a unor credite ieftine pe termen lung pentru cumpărări de vite, mai ales în regiunile ce erau bântuite de secetă, ajutorul cu semințe la prețuri foarte reduse, scutirea de impozite și ușurarea impozitelor pentru țăranii săraci, politica de continuă scădere a prețurilor produselor industriale și de aprovizionare cu produse industriale și în special cu unelte agricole — toate acestea au determinat o creștere a capacității productive a micii gospodării țărănești, precum și a nivelului de trai al țărănimii muncitoare față de trecut.

3. Populaţia sătească din ţara noastră are în prezent următoarea compoziţie socială :

a) Avem în agricultura noastră o massă importantă de proletari agricoli (circa 250.000 de familii), care alcătuesc partea cea mai avansată a populaţiei săteşti. Muncitorii agricoli care lucrează la chiaburi sunt exploataţi fără milă de aceştia.

Cu totul diferită este situaţia salariaţilor dela fermele de stat şi staţiunile de maşini şi tractoare, cărora statul le asigură condiţiuni mai bune de trai şi de muncă.

b) Majoritatea gospodăriilor agricole, în proporţie de peste 57%, o formează ţăranii săraci. Petecul lor de pământ este prea mic pentru ca să-şi poată scoate de pe dânsul existenţa lor şi a familiilor lor. Ei muncesc din zori şi până'n noapte pe bucăţica lor de pământ, precum şi la chiaburi, dar nu reuşesc să scape de mizerie.

Starea de sărăcie a ţăranilor este agravată şi de faptul că cei mai mulţi dintre dânşii, posedând cel mult până la 3 ha. de pământ, nu îşi au pământul masat pe o singură întindere, ci îl au fărâmiţat în câteva parcele, al căror număr poate fi uneori foarte ridicat.

Interesele vitale ale ţărănimii sărace o conduc pe drumul luptei, sub conducerea clasei muncitoare, împotriva exploatării din partea burgheziei satelor — a chiaburilor, cămătarilor, speculanţilor — şi pentru transformarea socialistă a agriculturii. *Deaceea ţărănimea săracă este sprijinul principal al clasei muncitoare, al Partidului Muncitoresc Român la ţară.*

c) Ţărănimea mijlocaşă reprezintă o parte însemnată a satelor noastre — circa 34% din numărul gospodăriilor. Ca putere economică, ţărănimea mijlocaşă deţine circa jumătate din mijloacele de producţie agricolă şi aduce pe piaţă trei cincimi din cantitatea totală de cereale-marfă. Din cauza slabei productivităţi a muncii în agricultura noastră şi a faptului că şi ei sunt jefuiţi sub diferite forme de chiaburi, o parte din ţăranii mijlocaşi se apropie ca situaţie materială de ţăranii săraci. Impreună cu ţăranii săraci, ţăranii mijlocaşi fac parte din ţărănimea muncitoare.

Ţărănimea mijlocaşă este *aliatul clasei muncitoare*. Ea poate fi şi trebue să fie atrasă în opera de construire a socialismului.

d) După înlăturarea moşierimii, chiaburimea, burghezia satelor, a cărei gospodărie se bazează pe exploatarea muncii salariate, a rămas cea mai însemnată clasă exploatatoare din satele noastre. Deşi numărul lor este relativ restrâns, chiaburii au însemnate poziţii economice, care s'au mai întărit după reforma agrară din 1945 şi după anii de secetă. Muncitorii agricoli, ţăranii săraci şi mijlocaşi sunt exploataţi direct şi indirect de către chiaburime.

Prin poziţiile lor economice, prin faptul că trăiesc în mijlocul ţărănimii, prin viclenia lor, chiaburii reuşesc să menţină sub influenţa lor o parte a ţărănimii mijlocaşe şi chiar a celei sărace. Dar poziţia lor de clasă exploatatoare la sate face ca între chiaburi şi restul ţărănimii să existe contraziceri profunde, care se ascut mereu, contraziceri care fac ca interesele adevărate ale ţărănimii muncitoare să fie mult mai strâns legate de cele ale clasei muncitoare, care luptă pentru desfiinţarea exploatării omului de către om, decât de ale chiaburimii exploatatoare.

e) Resturile moşierimii expropriate întreţin legături cu agenţii imperialismului (precum s'a dovedit în procesul sabotorilor şi spionilor, în frunte cu Auşnit şi Pop) şi merg activ alături de burghezia urbană şi rurală în uneltirile lor împotriva regimului de democraţie populară.

De curând, statul a lichidat complect resturile proprietăţii moşiereşti.

Regimul de democraţie populară schimbă fundamental situaţia şi condiţiunile de desvoltare a gospodăriei agricole, determinând o nouă regrupare a claselor la ţară şi o altă orientare în desvoltarea formelor gospodăriei ţărăneşti. Regimul de democraţie populară, care este o formă a dictaturii proletariatului, creează condiţiunile atragerii gospodăriei ţărăneşti mici şi mijlocii pe făgaşul construirii socialismului şi făureşte noi relaţii între oraş şi sat.

4. In afară de sectorul particular, avem în agricultura noastră şi sectorul socialist. Din acest sector fac parte *gospodăriile agricole de stat*. Acestea sunt bunuri ale statului democraţiei populare, deci bunuri ale celor ce muncesc.

Gospodăriile de stat a căror suprafaţă a crescut, în urma lichidării resturilor moşiereşti, la peste 500 mii de hectare (4,3% din suprafaţa ara-

bilă a țării), ocupă o întindere relativ mică, dar ele au un rol important, anume acela de a ridica nivelul agriculturii din punct de vedere tehnic și agronomic, de a aproviziona piața cu produse agricole și materii prime pentru industrie, de a ajuta țărănimea să cultive bine pământul și de a servi ca exemplu de superioritate a cultivării pământului pe suprafețe mari cu folosirea tehnicii celei mai perfecționate.

Cooperația sătească, în reorganizare, va reprezenta deasemenea o parte însemnată a sectorului socialist în agricultură.

Stațiunile de mașini agricole și tractoare au de jucat un rol foarte important în transformarea socialistă a agriculturii. Ele și-au dovedit pe deplin utilitatea în scurtul interval de timp de când ființează, participând activ la campania muncilor agricole de toamnă și de primăvară.

Recentele măsuri luate de guvern cu privire la muncile agricole executate de S.M.T. pentru țăranii muncitori, sunt de natură a contribui la întărirea S.M.T., pentru ca ele să-și poată îndeplini rolul lor de ridicare a nivelului tehnic al agriculturii și de îmbunătățire a situației masselor țărănimii muncitoare.

5. In fața partidului și a clasei noastre muncitoare stă sarcina măreață a construirii societății socialiste. Aceasta va însemna înlăturarea pentru totdeauna a oricărei forme de exploatare a omului de către om.

Oamenii muncii din țara noastră au și pășit pe acest drum al construirii socialismului.

Dar socialismul nu se poate construi numai la oraș. Sarcina construirii socialismului și a înlăturării exploatării se pune la țară ca și la oraș. Construirea socialismului cuprinde și transformarea socialistă a agriculturii. Noi trebue să mergem pe calea înlăturării contradicției ce apare datorită faptului că la orașe se desvoltă socialismul, în timp ce la țară rămâne predominantă mica gospodărie individuală, care — după cunoscuta teză a lui Lenin — *„naște* capitalism și burghezie permanent, zi de zi, în fiecare ceas, spontan și în proporții de massă“ [1].

Starea înapoiată a agriculturii din țara noastră face ca pământul să producă puțin și prost, deși avem un sol din cele mai roditoare, deoarece

[1] *V. I. Lenin*: „«Stângismul» — boala copilăriei comunismului“, ed. P.C.R. 1948, pag. 10.

pe un pământ fărâmițat în milioane de loturi nu se poate face o agricultură rațională. Țărănimea muncitoare nu poate scăpa de starea de înapoiere economică, culturală și sanitară, atâta vreme cât pământul rămâne fărâmițat.

In acelaș timp, starea înapoiată a agriculturii constitue o piedică foarte serioasă pentru desvoltarea industriei noastre socialiste.

„Sistemul micii gospodării" — spune Lenin — „în regimul producției de mărfuri nu este în stare să izbăvească omenirea de mizeria masselor și de subjugarea lor."[1] Pentru a scăpa oamenii de întuneric și mizerie trebue să se construiască socialismul la sate, adică să se treacă la gospodăria agricolă colectivă, asigurându-se ridicarea agriculturii în folosul celor ce muncesc.

Marxism-leninismul și măreața experiență istorică a victoriei socialismului în U.R.S.S. ne învață că construirea socialismului poate fi înfăptuită numai pe baza trecerii în proprietatea obștească a tuturor principalelor mijloace de producție, atât la orașe cât și la sate, adică pe baza trecerii lor în proprietatea de stat și cooperatistă.

[1] *V. I. Lenin*: „Tezele din Aprilie", ed. P.C.R. 1947.

Dar problema transformării întregului pământ în avut obștesc nu este actuală în condițiunile de acum din țara noastră.

In urma desvoltării satului pe calea gospodăriilor colective, acestora le va fi asigurată pe veci folosința întregului pământ ce aparține acestor gospodării. Astfel va fi rezolvată problema trecerii pământului în proprietatea obștească, problema transformării socialiste a satului.

Trecerea la gospodăria agricolă colectivă va face posibilă folosirea largă a tractoarelor și a celor mai perfecționate mașini agricole, introducerea energiei electrice în agricultură, aplicarea intensă a îngrășămintelor naturale și chimice, introducerea asolamentelor și a metodelor de cultivare după datele celei mai avansate științe agrotehnice, știința sovietică. Numai astfel se va putea ridica productivitatea muncii în agricultură, va crește producția la hectar și vom produce pe aceeași unitate de suprafață mai multe cereale, mai multe plante industriale. Numai astfel vom putea ridica creșterea vitelor și intensifica pomicultura, viticultura, precum și celelalte ramuri ale producției agricole.

Trecerea la gospodăria agricolă colectivă va duce la desființarea exploatării capitaliste și deci la lichidarea clasei chiaburilor, care este purtătoarea acestei exploatări. Dar, pentru atingerea acestui obiectiv, „partidul" — după cum arată Rezoluția Biroului Informativ asupra situației din Partidul Comunist din Iugoslavia — „trebue să desfășoare în prealabil o îndelungată muncă pregătitoare, în vederea îngrădirii elementelor capitaliste dela sate, în vederea întăririi alianței dintre clasa muncitoare și țărănime, sub conducerea clasei muncitoare, în vederea desvoltării industriei socialiste, capabilă să organizeze producția de mașini necesare muncii colective în agricultură. Orice grabă în această privință nu poate decât să pricinuiască prejudicii ireparabile."[1]

Așa dar, atâta timp cât noi n'am creat baza tehnică și cadrele necesare, atâta timp cât n'am intensificat încă munca de lămurire temeinică a masselor țărănimii muncitoare, pentru ca aceasta să treacă de bunăvoie la organizarea agriculturii colective, ar fi greșit și păgubitor de a trece la o colectivizare masivă.

[1] „Comunicat asupra Consfătuirii Biroului Informativ al partidelor comuniste. Rezoluția Biroului Informativ asupra situației din Partidul Comunist din Iugoslavia", ed. P. M. R. 1948, pag. 21—22.

6. Forța conducătoare în lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii este proletariatul, în frunte cu partidul nostru. Clasa muncitoare are misiunea istorică de a desființa exploatarea capitalistă și a construi societatea socialistă. Pentru a putea înfăptui această operă măreață care corespunde cu interesele întregului popor muncitor, clasa muncitoare își mobilizează rezervele sale, aliații săi.

Cine sunt aliații clasei muncitoare și care este dispoziția forțelor de clasă la țară, în lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii?

Tovarășul Stalin ne învață:

„Alianța dintre proletariat și țărănime, în condițiile dictaturii proletariatului, nu este o alianță cu întreaga țărănime... Alianța dintre muncitori și țărani, în condițiile actuale ale dictaturii proletariatului, poate fi înfăptuită numai sub cunoscuta lozincă a lui Lenin: sprijină-te pe sărăcime, organizează o alianță trainică cu țăranul mijlocaș, nu înceta nicio clipă lupta împotriva chia-

burimii. Căci numai prin aplicarea acestei lozinci poate fi înfăptuită atragerea masselor de bază ale ţărănimii în făgaşul construirii socialismului." [1]

Politica noastră faţă de ţărănime trebue deci să fie clară:

Ne sprijinim pe ţărănimea săracă, strângem alianţa cu ţărănimea mijlocaşă şi ducem o luptă neîntreruptă împotriva chiaburimii.

a) Sărăcimea satelor, care formează majoritatea populaţiei săteşti şi care este sprijinul nostru principal la sate, trebue să fie permanent mobilizată şi antrenată în lupta împotriva exploatării chiabureşti şi pentru pregătirea condiţiunilor necesare transformării socialiste a agriculturii. Statul, cu sprijinul sindicatelor de salariaţi agricoli, trebue să vegheze la îndeplinirea de către chiaburi a obligaţiilor de salarizare, de cotizaţii pentru Asigurările Sociale, de acordare de îmbrăcăminte, locuinţă etc., stabilite prin angajamentele de muncă şi prin deciziile guvernului, subminând astfel poziţiile economice şi politice ale chiaburimii.

---

[1] *I. Stalin*: „Problemele leninismului", ed. P.M.R. 1948, ediţia a II-a, pag. 316.

b) Trebue să consolidăm zi cu zi alianţa clasei muncitoare cu ţărănimea mijlocaşă. Tovarăşul Stalin a arătat, în momentul când în Uniunea Sovietică se ducea bătălia pentru transformarea socialistă a agriculturii, că „alianţa clasei muncitoare şi a ţărănimii sărace cu ţăranul mijlocaş, împotriva capitalismului în general, împotriva chiaburimii în special, este... baza mişcării colhoznice" [1].

Din cauza lipsei de claritate politică, unii tovarăşi nu au înţeles însemnătatea considerabilă a alianţei cu ţărănimea mijlocaşă, săvârşind multe greşeli de natură a primejdui această alianţă şi a arunca ţăranul mijlocaş şi chiar pe cel sărac în braţele chiaburilor. Unii tovarăşi au pus în aceeaşi oală pe ţăranii mijlocaşi şi pe chiaburi. Această confuzie este foarte periculoasă.

Ţărănimea mijlocaşă va putea să fie atrasă pe calea socialismului numai atunci când va fi convinsă că această cale este în interesul ei. Numai pe calea convingerii prin fapte vom putea

---

[1] *I. Stalin*: „Problemele leninismului", ed. P.M.R. 1948, ediţia a II-a, pag. 493.

să-l atragem pe țăranul mijlocaș pe drumul socialismului.

c) In etapa actuală, lupta împotriva exploatării capitaliste la sate trebue dusă prin aplicarea unei politici de *îngrădire* a chiaburimii, pentru a-l împiedica pe chiabur de a-și mări bogăția prin exploatarea țărănimii sărace și mijlocașe și a îngrădi exploatarea muncitorilor agricoli.

Sarcina de îngrădire a puterii economice și a influenței politice a chiaburimii se îndeplinește pe baza politicii de clasă la sate :

— prin apărarea intereselor proletariatului agricol, ale țăranului sărac și mijlocaș față de chiabur, chiar în problemele cele mai mărunte:

— printr'o politică fiscală de clasă care să ușureze situația țăranului sărac și mijlocaș, pe de o parte, și să apese pe chiabur, pe de altă parte ;

— printr'o politică de clasă în domeniul colectărilor, a creditelor etc.;

— prin împiedicarea acaparării de către chiaburi a pământurilor țărănimii muncitoare.

Politica de limitare a chiaburilor nu înseamnă încă desființarea chiaburimii ca clasă, dar ea va

împiedica întărirea ei economică și va îngrădi exploatarea masselor țărănimii muncitoare în perioada de pregătire a organizării socialiste a agriculturii.

In acest fel munca pregătitoare în vederea rezolvării sarcinii de bază — de construire a agriculturii socialiste — se îmbină cu munca perseverentă și zilnică de ajutorare tehnică și economică a gospodăriei individuale sărace și mijlocașe. Partidul nostru trebue să intensifice măsurile de ajutorare a gospodăriilor sărace și mijlocașe, pentru a le ridica nivelul tehnic, productivitatea muncii, volumul și calitatea recoltei. Trebue să dăm gospodăriilor individuale ale țăranilor săraci și mijlocași ajutorul multilateral în ce privește acordarea semințelor selecționate, procurarea vitelor de rasă, credite ieftine, ușurarea impozitelor, închirierea de tractoare și mașini agricole din partea S.M.T. în condițiuni avantajoase.

Toate acestea vor întări încrederea țărănimii muncitoare în clasa muncitoare, în frunte cu partidul său, și în regimul democrației populare.

7. Pentru a putea educa massele țărănimii

muncitoare în spiritul muncii în comun, noi dispunem de un puternic instrument. Acest instrument este *cooperația*.

Importanța principală a cooperației în condițiunile actuale stă în faptul că ea îmbină interesele particulare ale milioanelor de țărani săraci și mijlocași cu interesele generale ale clasei muncitoare, creând premisele ca țărănimea muncitoare să facă mai lesne pașii pe drumul socialismului.

Cooperativele — spune tovarășul Stalin — sunt „o organizație care unește massele celor ce muncesc înainte de toate ca consumatori, dar cu timpul și ca producători (cooperația agricolă). Ele capătă o însemnătate deosebită după consolidarea dictaturii proletariatului, în perioada de vastă muncă constructivă. Ele ușurează legătura avantgărzii proletariatului cu massele țărănimii și creează posibilitatea de atragere a acestora din urmă în albia construirii socialismului."[1]

Avem datoria să dăm problemei cooperației

[1] *I. Stalin:* „Problemele leninismului", ed. P.M.R. 1948, ediția a II-a, pag. 198—199.

o atenție deosebită, astfel ca mișcarea cooperatistă să devină una din pârghiile principale ale regimului de democrație populară.

Veriga principală de care este condiționată trecerea la organizarea gospodăriilor agricole colective este creșterea și desvoltarea la sate a unei rețele de cooperative de aprovizionare (consum), desfacere (valorificare) și prelucrare a produselor agricole, ca o mișcare largă de massă.

Cooperația sătească împreună cu comerțul de stat au rolul de a organiza schimbul de produse între oraș și sat. Cooperativele de consum și cele de aprovizionare și desfacere sunt astfel o armă a clasei muncitoare pentru îngrădirea și eliminarea comerțului privat și a speculei făcute de chiaburi.

In afară de marele său rol de a îmbunătăți schimbul de mărfuri dintre oraș și sat, cooperația mai are sarcina de a extinde rânduiala planului de stat asupra gospodăriilor sătești și de a sprijini desvoltarea industriei socialiste, furnizându-i materiile prime necesare.

Pentru aceasta se vor putea încheia contracte între fabrici și cooperative pentru mărirea supra-

fețelor cultivate cu in, cânepă, sfeclă de zahăr, bumbac etc., precum și pentru livrarea de produse animale necesare industriei alimentare.

In felul acesta cooperația va contribui la transformarea însăși a caracterului micii gospodării țărănești.

Cooperația nouă va fi un factor regulator al prețurilor, pentru păstrarea stabilității prețurilor la produsele agricole.

Cooperația va trebui să acorde atenție industriei locale de prelucrare a produselor gospodăriei țărănești (carne, lactate, zarzavaturi, fructe), precum și industriei casnice.

Pentru desvoltarea cooperației vor trebui larg folosite resursele proprii ale țăranilor cooperatori și încurajate depunerile de economii.

Pe lângă cooperative vor trebui organizate secțiuni de unelte agricole, care vor da cu chirie țăranilor muncitori unelte agricole în condițiuni avantajoase, stimulând astfel sistemul de ajutor reciproc în agricultură.

O importanță deosebită o au diversele forme de *asociere în muncă* ale țărănimii muncitoare. In nenumărate sate, țăranii săraci și mijlocași au

constituit *întovărășiri pentru a-și munci pământul cu tractoarele statului*. In acest scop au înlăturat răzoarele (haturile) care despărțeau micile lor loturi, lăsând doar țăruși pentru delimitare, și au trecut cu tractoarele închiriate dela S.M.T. peste întreaga întindere. Massele țărănești muncitoare văd și se conving că desființarea haturilor înlătură buruienile și bălăriile vătămătoare agriculturii, ieftinește aratul, înlesnește efectuarea muncilor agricole și contribue deci la îmbunătățirea cantitativă și calitativă a recoltei.

Burghezia a finanțat în trecut mișcarea cooperatistă pentru a atrage sub influența sa massele țărănimii și pentru a le exploata.

Astăzi, când, ca rezultat al cuceririi puterii politice de către clasa muncitoare, în alianță cu țărănimea muncitoare, cooperația și-a schimbat conținutul social, trebue să-i dăm noi sprijinul economic și financiar, pentru a face din ea o mișcare largă de massă, o formă a economiei socialiste.

Statul trebue să sprijine cooperația printr'o politică fiscală corespunzătoare, printr'o politică de credite ieftine și pe termen lung, prin buna

aprovizionare cu mărfuri industriale pentru nevoile masselor etc.

Va trebui intensificată atragerea în munca de organizare și conducerea cooperației a femeilor și în special a acelora care muncesc în ramurile agricole unde munca femeilor ocupă un loc important: industria casnică, creșterea vitelor etc.

Mișcarea cooperatistă trebue complect curățită de orice fel de elemente capitaliste, care mai persistă, fie în conducerea unor cooperative de consum și desfacere, fie în unele cooperative de producție la orașe. Trebue dusă o luptă hotărîtă împotriva influențelor ideologiei burgheze în mișcarea cooperatistă.

Conducerea cooperativelor trebue alcătuită numai din muncitori agricoli, țărani săraci și mijlocași.

Intre comerțul de stat și cooperație trebue să existe relații de colaborare și emulație socialistă, cu scopul combaterii tendințelor speculative ale comerțului particular, pentru o mai bună deservire a masselor consumatoare și îmbunătățire a schimbului între oraș și sat.

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc

Român consideră necesară reorganizarea întregului sistem al cooperației în lumina sarcinilor de mai sus și aprobă crearea Uniunilor și Centralelor Cooperatiste, ca organe de conducere și îndrumare a tuturor felurilor de cooperative la sate.

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român consideră necesară alcătuirea imediată a proiectelor legii de organizare a cooperației și a statutelor, pe baza cărora își vor desfășura activitatea diversele tipuri de cooperative.

8. Gospodăriile agricole de stat au de îndeplinit sarcini foarte importante în vederea organizării socialiste a agriculturii.

Ele trebue să devină centre puternice de desvoltare a agriculturii noastre, care să pună la dispoziția țărănimii muncitoare semințe selecționate, să experimenteze noi soiuri de plante și noi metode de muncă agricolă, să crească vite de rasă pentru prăsilă etc., să devină gospodării-model, care să dovedească masselor celor mai largi ale țărănimii muncitoare superioritatea muncii agricole mecanizate, pe terenuri întinse, superioritatea metodelor științifice agrotehnice, superioritatea agriculturii socialiste asupra agri-

culturii particulare parcelare. Institutele științifice trebue să acorde un permanent ajutor gospodăriilor de stat și întregii agriculturi în vederea introducerii metodelor științifice avansate de lucrare a pământului.

Gospodăriile agricole de stat trebuesc mărite și întărite, iar loturile din care sunt alcătuite trebuesc comasate.

Gospodăriile de stat trebue să-și însușească învățăturile agronomiei sovietice, care este agronomia cea mai înaintată din lume, și să învețe din prețioasa experiență a sovhozurilor.

Avem sarcina de a desvolta stațiunile de mașini și tractoare ale statului, care au marele rol de a convinge prin practică țăranul sărac și mijlocaș despre superioritatea muncii cu mijloace mecanizate, iar în acelaș timp îi învață și-i conving că, pentru a obține roade cât mai bogate, ei nu se pot opri la haturi, ci trebue să treacă peste ele.

Ajutorul acordat de S. M. T. țăranilor săraci și mijlocași care se asociază în tovărășii sau cooperative de muncă agricolă, trebue să fie însoțit de sfaturi și îndrumări practice pentru ridicarea nivelului agrotehnic.

Pentru mecanizarea complectă a agriculturii noastre sunt necesare aproximativ 30.000 tractoare.

Industria noastră socialistă în desvoltare și, în mod deosebit, crearea „Sovromtractor"-ului formează o bază tehnică ce ne permite să trecem în decurs de câțiva ani la mecanizarea treptată a întregii noastre agriculturi.

In rezolvarea problemei mecanizării agriculturii noastre avem ajutorul direct și efectiv al Uniunii Sovietice, care ne-a livrat și ne va mai livra, în cadrul acordului economic, mașini-unelte și produse industriale pentru fabricarea la noi în țară a tractoarelor și mașinilor agricole.

Până la rezolvarea problemei mecanizării trebue acordată o permanentă atenție îngrijirii atelajelor și a vitelor de muncă, pentru a fi folosite la o cât mai bună lucrare a pământului.

9. Acolo unde țăranii săraci și mijlocași vor fi hotărîți de a trece la organizarea socialistă a agriculturii și unde vor exista cele mai bune condițiuni tehnice pentru aceasta, se va putea organiza la început un număr restrâns de gospodării agricole colective.

Aceste prime gospodării agricole colective vor avea rolul unor gospodării colective model, dela care țăranii săraci și mijlocași neorganizați în astfel de gospodării să învețe ce este o gospodărie agricolă colectivă și să se convingă cu ochii lor de avantajele acestei forme superioare de cooperativă de producție agricolă.

Gospodăriile colective pot fi organizate numai cu aprobarea Comitetului Central al P.M.R. și a guvernului R.P.R.

Desvoltarea gospodăriilor agricole colective, extinderea numărului lor nu va putea și nu va trebui să aibă loc decât pe măsura creșterii industriei socialiste, capabilă să înzestreze agricultura socialistă cu mașini agricole perfecționate, pe măsura formării cadrelor de agronomi capabili să conducă agricultura unei asemenea gospodării colective și pe măsura creșterii conștiinței masselor largi ale țărănimii muncitoare în ceeace privește superioritatea și necesitatea gospodăriei agricole colective.

Va trebui elaborat dela început un statut-model al gospodăriilor colective, care să țină seama de condițiunile concrete în care trecem la organizarea lor. Un asemenea statut-model va trebui să prevadă că :

a) In gospodăriile colective nu pot fi primiți chiaburi, ci numai țărani săraci și mijlocași ;

b) Membrii gospodăriilor colective vin în această gospodărie cu pământul pe care îl posedă și cu inventarul de muncă, având dreptul de a păstra pe lângă casă o mică bucată de pământ pentru zarzavaturi și pomi fructiferi, un număr de vite, animale și păsări de curte, precum și uneltele de muncă necesare cultivării și întreținerii grădinii și animalelor de lângă casă ;

c) Gospodăriile colective agricole se organizează pe principiul distribuirii produselor după munca depusă.

Partidul și guvernul vor sprijini prin toate mijloacele inițiativa țărănimii sărace și mijlocașe pentru organizarea gospodăriilor colective și le va acorda un ajutor multilateral în această nouă și măreață operă.

10. Chezășia succesului în munca de atragere a milioanelor de țărani săraci și mijlocași la construirea socialismului, sub conducerea clasei mun-

citoare, stă în munca organizațiilor noastre de partid.

Partidul nostru a înregistrat o serie de rezultate pozitive în activitatea sa în rândurile țărănimii muncitoare. Organizațiile de partid dela sate au crescut și s'au întărit. In prezent avem organizații de bază în majoritatea covârșitoare a satelor. Compoziția socială a organizațiilor de partid s'a îmbunătățit datorită înlăturării a numeroase elemente chiaburești, care au pătruns în partid în anii 1944—1945.

Ca rezultat al muncii politice de massă dusă de organizațiile de partid dela țară pentru aplicarea liniei partidului, a crescut activitatea politică a proletariatului agricol și a țărănimii sărace, iar influența politică a chiaburimii s'a micșorat.

Organizațiile de partid dela sate, legate de massele țărănimii muncitoare, au mobilizat aceste masse în acțiuni politice și economice precum, campaniile electorale, campaniile agricole, colectările etc.

Organizațiile de partid și organizațiile de massă au muncit pentru ridicarea nivelului cultural al masselor țărănimii muncitoare.

Organizarea și întărirea sindicatelor de salariați agricoli, îndrumarea activității lor a constituit o preocupare a organelor de conducere ale organizațiilor de partid dela țară. Organizațiile de partid sătești au jucat un rol hotărîtor în înlăturarea din fruntea cooperativelor a elementelor chiaburești și necinstite. Deasemenea ele au jucat un rol activ în organizarea stațiunilor de mașini și tractoare.

S'a întărit rolul conducător al organizațiilor de partid sătești față de organizația de massă „Frontul Plugarilor". Organizațiile de partid dela țară au ajutat organizațiile „Frontului Plugarilor" în acțiunea de curățire a organelor lor de conducere de chiaburi.

Dar rezultatele pozitive nu pot acoperi lipsurile serioase din munca partidului la țară.

Principala cauză a lipsurilor noastre stă în faptul că noi nu am făcut o analiză temeinică a schimbărilor intervenite în agricultură în urma reformei agrare, pentru a trasa o linie politică clară pentru munca partidului la sate. Aceasta a făcut ca în munca organizațiilor de partid dela țară să se creeze confuzii.

O altă lipsă a constat în faptul că noi nu am avut o atitudine clară și fermă în legătură cu popularizarea ideii de asociere a țărănimii muncitoare în gospodării colective. Vreme îndelungată organizațiile noastre de partid au ocolit această problemă, iar în unele locuri activiștii de partid au dus o propagandă profund greșită, denaturând măreața idee a reconstrucției socialiste a agriculturii în gospodării colective — idee realizată victorios în U. R. S. S., unde țărănimea a trecut dela mica gospodărie agricolă la gospodăria colectivă socialistă, dobândind, sub conducerea P. C. (b) al Uniunii Sovietice, un regim de viață fericită, socialistă.

Pe alocuri, anumite elemente stângiste au pornit la crearea unor cooperative de producție fără a ține seama de faptul că pentru aceasta nu au existat condițiunile materiale necesare și că în prealabil nu s'a desfășurat o acțiune de lămurire. Aceste acțiuni anarhice au favorizat propaganda dușmanului de clasă împotriva partidului și guvernului.

Deasemenea, noi nu am venit până acum cu o analiză asupra cooperației. Problema cooperației nu a constituit până în prezent o preocupare permanentă a noastră.

Unii tovarăși de răspundere din conducerea INCOOP-ului au pierdut vigilența de clasă, ceeace a ușurat elementelor dușmane să lovească în puterea economică a cooperativelor, reducându-se avantajele materiale pe care țărănimea trebuia să le aibă de pe urma lor.

Odată cu părerile greșite ale tovarășilor din conducerea cooperației au existat și la unii tovarăși din comerțul de stat vederi greșite asupra rolului extrem de important al cooperației și a perspectivelor ei.

Viața de partid în organizațiile sătești mai suferă de lipsuri serioase. Noi n'am reușit încă să găsim metodele cele mai potrivite pentru a face ca organizațiile sătești să ducă o viață intensă de partid. Numărul membrilor de partid fără sarcini concrete este încă ridicat. Partidul, în munca sa de propagandă și agitație orală și scrisă la țară, a obținut o serie de rezultate bune, dar organizațiilor de partid dela sate nu le-a fost asigurat în măsură îndestulătoare material de partid scris într'o formă accesibilă masselor țără-

nimii muncitoare. S'a făcut foarte puţin în domeniul răspândirii cunoştinţelor ştiinţifice la sate, în vederea combaterii prejudecăţilor. Intr'o serie de organizaţii de partid, politica de ridicare a cadrelor din rândurile proletariatului agricol şi ale ţărănimii sărace la posturi de conducere nu a fost dusă cu fermitate.

Lichidând aceste lipsuri, mobilizând toate organizaţiile de partid, noi vom putea învinge greutăţile care stau în faţa muncii noastre la sate.

11. Munca de partid la sate trebue reorganizată ţinând seamă de noile sarcini puse de desfăşurarea luptei de clasă la ţară, în perioada aceasta de pregătire a tuturor condiţiunilor necesare pentru transformarea socialistă a agriculturii şi trecerea la organizarea unui număr restrâns de gospodării agricole colective.

Comitetele de plasă ale partidului trebuesc întărite cu elemente muncitoreşti ridicate.

Membrii de partid şi massa largă a muncitorimii şi a milioanelor de ţărani săraci şi mijlocaşi trebuesc educaţi în spiritul luptei pentru consolidarea alianţei clasei muncitoare cu ţărănimea muncitoare, sub conducerea clasei muncitoare în frunte cu partidul nostru, în spiritul luptei de clasă necruţătoare împotriva chiaburilor — exploatatori odioşi şi vicleni ai ţărănimii muncitoare.

Munca organizatorică la sate trebue îndrumată cu hotărîre spre întărirea organizaţiilor săteşti de partid, spre îmbunătăţirea compoziţiei sociale a organizaţiilor de partid din sate, astfel ca cele mai bune elemente din rândurile muncitorilor agricoli şi ale ţăranilor săraci să fie atrase în partid şi în conducerea organizaţiilor de bază săteşti.

12. O deosebită însemnătate trebue să dăm formării de cadre necesare operei de transformare socialistă a agriculturii.

Trebuesc selecţionate cadrele bune de partid din rândurile muncitorimii şi ale ţărănimii muncitoare, cărora să li se încredinţeze munca de reorganizare a mişcării cooperatiste, ca o mişcare reală de masse.

Formarea de cadre agrotehnice şi cooperatiste (inclusiv contabilii, gestionarii etc.) reprezintă o necesitate imperioasă pentru succesul operei de transformare socialistă a agriculturii.

In gospodăriile de stat, în S.M.T. și acolo unde se vor crea primele gospodării agricole colective, organizațiile de partid vor trebui să-și concentreze cele mai bune forțe pentru a ridica aceste gospodării la un grad înalt de organizare agrotehnică și a obține rezultate cât mai bune în munca de ridicare a nivelului de viață și de cultură a satului.

13. Propaganda și agitația de partid și îndeosebi presa de partid trebue să demaște în fața milioanelor de țărani săraci și mijlocași chipul veninos și hrăpăreț al chiaburilor, să cultive ura de clasă împotriva elementelor capitaliste dela țară și să arate limpede, pe înțelesul fiecărui țăran sărac și mijlocaș, că singura cale pentru a scăpa de exploatare, mizerie și stare culturală înapoiată este trecerea pe calea reconstrucției socialiste a agriculturii.

Avem datoria să ducem în mod sistematic o acțiune largă de lămurire, care să înlăture complect orice urmă a atmosferei de teamă față de gospodăriile colective, să arătăm avantajele imense ale gospodăriei colective în Uniunea Sovietică și metodele sovietice de organizare și de muncă.

Trebue dusă o luptă neîncetată pentru ridicarea nivelului cultural al massei de milioane de țărani muncitori în spiritul indicațiilor marelui Lenin: „Condiția încadrării întregii populații în cooperative presupune un asemenea grad de cultură a țărănimii (tocmai a țărănimii fiindcă ea constitue o massă largă), încât îndeplinirea acestei condiții este imposibilă fără o adevărată revoluție culturală“ [1].

Invățătorimea dela sate are de jucat un rol de seamă în munca de întărire a alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare. Deaceea organizațiile de partid trebue să dea o deosebită atenție pregătirii de cadre învățătorești devotate cauzei celor ce muncesc și să aibă grijă ca învățătorii dela țară să aibă bune condițiuni de trai și de muncă.

14. Partidul trebue să îndrumeze sindicatele de salariați agricoli, pentru a organiza pe toți argații, pe toți muncitorii agricoli, permanenți și

[1] *V. I. Lenin*: „Despre cooperație", ed. P.M.R. 1948, pag. 19.

nepermanenți, și a intensifica lupta acestora pentru revendicările lor, împotriva chiaburimii.

Deasemenea sindicatele de salariați agricoli au o mare răspundere și în educarea muncitorilor agricoli dela gospodăriile agricole de stat și dela stațiunile de mașini și tractoare ale statului, pentru a munci în așa fel, încât acestea să devină modele de organizare socialistă a muncii agricole.

Sindicatele de salariați agricoli au o mare răspundere în desvoltarea vigilenței față de încercările de sabotaj ale chiaburilor și față de uneltirile lor împotriva regimului de democrație populară.

15. Sfaturile Populare vor fi cele mai directe, cele mai democratice și mai largi organizații ale poporului muncitor. Ele vor forma temelia puterii de stat din țara noastră.

Organizațiile de partid trebue să atragă massa largă a țăranilor săraci și mijlocași la activitatea Sfaturilor Populare, cimentând astfel alianța de clasă a proletariatului cu țărănimea muncitoare.

Exercitând puterea de stat în comune, Sfaturile Populare trebue să ducă o politică de clasă,

o politică de apărare a țărănimii sărace și mijlocașe, de lovire permanentă a pozițiilor chiaburilor; ele trebue să devină o pârghie pentru ridicarea nivelului cultural al țărănimii muncitoare, pentru crearea și desvoltarea cooperației sub toate formele ei, pentru încurajarea asociațiilor de muncă și desvoltarea industriei locale și casnice. Sfaturile Populare vor da astfel o contribuție imensă la îngrădirea și apoi la lichidarea chiaburimii ca clasă, precum și la organizarea gospodăriilor agricole colective.

Organizațiile de partid trebue să se preocupe îndeaproape de formarea și îndrumarea Comitetelor Provizorii, cât și de pregătirea alegerilor pentru Sfaturile Populare.

16. Organizațiile de partid trebue să se preocupe în permanență de lămurirea și activizarea politică a masselor de femei muncitoare dela țară și a tineretului sătesc. Ele trebue să atragă pe tinerii și tinerele dela sate și în primul rând pe membrii U.T.M. la o intensă participare la lupta pentru o recoltă îmbelșugată, la acțiunea de lămurire a avantajelor gospodăriei colective,

la răspândirea cunoştinţelor agrotehnice, la diversele forme ale activităţii culturale.

*

Introducerea consecventă a politicii de pregătire a condiţiunilor pentru organizarea socialistă a agriculturii, va duce la o extremă ascuţire a luptei de clasă dela ţară. Chiaburii, pentru a-şi menţine poziţiile economice şi influenţa asupra ţărănimii sărace şi mijlocaşe, îşi revarsă ura lor feroce împotriva democraţiei populare prin cele mai diverse metode, dela cele făţarnice ale vicleniei, până la actele duşmănoase ale sabotajului criminal. Deaceea se cere tuturor organizaţiilor de partid, tuturor membrilor partidului, tuturor oamenilor muncii să-şi întărească vigilenţa de clasă, astfel ca piedicile de orice fel, pe care clasele exploatatoare încearcă să le pună în calea trecerii la organizarea socialistă a agriculturii, să fie sdrobite de massele ţărănimii muncitoare.

Partidul nostru a dovedit capacitatea sa de mobilizare a poporului muncitor pentru cucerirea de mari succese în lupta împotriva duşmanului de clasă.

Plenara C. C. al P.M.R. îşi reafirmă încrederea în forţele partidului clasei muncitoare şi în capacitatea lui de a atrage massele cele mai largi ale ţărănimii muncitoare, alături de clasa muncitoare şi sub conducerea ei, în lupta pentru înfăptuirea societăţii socialiste.

ATELIERELE GRAFICE Nr. 1 — c. 1054